

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

24 tháng 1 năm 2010

Số 81

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhointinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Người đời không thấy hình không tin thì sao ?
- 2) Ở thế gian, họ thường quảng cáo nhiều chuyện hay ho, tốt đẹp, có nên tin không ?
- 3) Ở đời này họ hay mừng sinh nhật, tại sao ?
- 4) Hôm nay bạn đạo Montreal ra về, Bé có gì nhắn nhủ không ?
- 5) Thực chất là gì ?
- 6) Ma là sao ?

Lời Ban Biên Tập: Mãi đến cuối tháng 10 năm 1991, Đức Thầy mới thỉnh thoảng viết kệ cho các câu đáp.

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

<i>Ngày 14 tháng 10 năm 1991</i> 1) Hỏi : <i>Người đời không thấy hình không tin thì sao?</i> Đáp : Thưa, cho nên họ tin cái có, nhưng mà xét kỹ lại nó là không, mất công mà không bao giờ đến đích, tự bắt buộc mình tin vào chuyện không bao giờ có cả, cho nên lận đận suốt đời mà không hay biết gì! Còn dốc lòng tu thiền thì từ cái nặng trước, nó sẽ biến thành thanh nhẹ, dứt khoát với mọi sự cám dỗ của đời, tiến hơn và cảm thông trước thanh rõ rệt, hắc bạch phân minh, đến lúc nhắm mắt thoát ly dễ dàng, chấp nhận trong chu trình tiến hóa, quán thông được tánh tình của chính mình, ăn năn sám hối, tâm thân nhẹ nhàng.	2) Hỏi : <i>Ở thế gian, họ thường quảng cáo nhiều chuyện hay ho, tốt đẹp, có nên tin không ?</i> Đáp : Thưa, vạn sự trên đời là không, không nên vội tin và nắm bắt, óc nặng, tâm trì trệ và khó tiến, nên quay vào lãnh vực chơn tâm mà tu học thì càng ngày càng giải tỏa được sự mê lầm của chính mình. Khi muốn tin một việc gì thì phải xét khối óc của đối phương, chính họ đã thức giác chưa thì mới định được đúng hay là sai. Người tu thiền phải tự thức thì cuộc sống sẽ không bị sự đua đòi dẫn sai.
3) Hỏi : <i>Ở đời này họ hay mừng sinh nhật, tại sao ?</i> Đáp : Thưa, mừng sinh nhật là ngày vinh quang được làm người, vui với tạm cảnh, cho nên họ ăn tiệc, bánh trái, rượu chè chơi vui, rồi hy vọng sống lâu, nhưng kết quả chỉ có sống tạm trong một thời gian quy định của Trời Đất, của thiên trả địa là vậy. Không tu thì sẽ không biết lối về thanh nhẹ và giải tỏa phiền ưu trong nội thức, khổ cho đến chết vẫn còn khổ! Chẳng biết được mình sẽ về đâu? Còn tu xuất hồn đánh lễ Phật hằng đêm, nung nấu ý chí giải thoát, lâu ngày sẽ rõ vị trí tiến thân.	<i>Ngày 15 tháng 10 năm 1991</i> 4) Hỏi : <i>Hôm nay bạn đạo Montreal ra về, Bé có gì nhớ nhủ không ?</i> Đáp : Thưa, Bé đã họp mặt vui với họ rồi, muốn họ tiếp tục trên đường tu, tự mình thấu luật hơn quả mà tu, không nên nghe đâu chạy theo đó, mất đạo và sẽ mất mình luôn, bắt trung bắt tín với chính mình, luật tự nhiên nó sẽ tạo cho gia cang bất ổn. Bé quý thương mọi người, luôn luôn muốn mọi người tiến thân trong thực chất sẵn có của chính mình.
5) Hỏi : <i>Thực chất là gì ?</i> Đáp : Thưa, thực chất là khả năng thanh tịnh của mọi người đều có, nếu chịu từ bỏ tánh hư tật xấu của chính mình, tâm thức trong lành giúp cho thân yên tâm ổn, tự mình phát triển thay vì áp dụng lý thuyết ngoại lai, không tự chủ được, đức nhịn nhục biến mất, tạo nghiệp cho tâm, khó khổ suốt kiếp làm người, cười cũng không ra cười và nói cũng không ra nói, lận đận lao đao bước vào động loạn, tự rơi vào phạm vi eo hẹp, mất cả tình Trời cao quý hằng hữu trong tâm. Sống làm người mà biến thành ma là vậy.	6) Hỏi : <i>Ma là sao ?</i> Đáp : Thưa, ma là tâm bị lường gạt quá nhiều về tiền tài, danh vọng, sân si, mê loạn, ánh sáng Từ Bi bị thu hẹp, quên Trời Phật, chỉ biết lý luận theo sự thành bại hư vọng của đời, không rõ nguyên lý vô sanh của chơn hồn, đồng tiền sẽ phá chìm tâm thức của hành giả mà không hay, tự ái động loạn. Nếu chịu tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì từ từ sẽ tự khôi phục lại vị trí tốt đẹp và vinh quang của chính mình, tức là từ bỏ duyên, dứt khoát hướng về giải thoát thì suốt kiếp làm người sẽ được an vui. Thiền nhiều đức nhịn nhục càng ngày càng gia tăng, khó khăn chẳng còn, biết sống vui trong hạnh Từ Bi của Trời Phật.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Vũ Trụ Càn Khôn (tiếp theo)

...

*Pháp tràng dẫn tiến thông qua
Mỗi đàng mỗi ngõ đều là tinh vi*

Sau sự khó khăn mà chúng ta đạt được rồi. Cái pháp tràng là sự khó khăn dẫn tiến thông qua. Chúng ta thông qua được rồi thì mỗi đàng mỗi ngõ đều là tinh vi, không có cái nào là xấu hết thấy. Cái nào cũng tốt, cái nào cũng có cái huyền vi của Trời đất sắp đặt hết. Con ma, con quỷ, thần thánh, cây cỏ, hoa quả, vạn vật, bây giờ các bạn bình tâm xem xét lại tất cả đều là tinh vi, không phải là sự muốn của người có thể làm được. Nhưng mà cái sự muốn đó, nó cũng do thiên ý trong tinh thần xây dựng sáng suốt nó mới đạt được, còn đi về sự muốn của lục căn lục trần tạm bợ ngắn ngủi đó không bao giờ đạt được.

*Sắc duyên duyên sắc hợp thì
Độ người tiến hóa sân si chẳng còn*

Sắc duyên duyên sắc hợp thì: Ngày nay, chúng ta tu sự tiến hóa chúng ta đến đâu sẽ gặp gỡ những người bạn ở thế gian. Rồi chúng ta độ cho họ tiến hóa thì sự sân si của chúng ta cũng không còn mà họ cũng sẽ tiến. Đó, hai phương diện không còn sự sân si, không còn sự tranh chấp thì chúng ta thấy thiên đàng trước mắt, thấy tình thương cởi mở, thấy vạn linh tiến hóa, thấy chơn lý rõ rệt ở trước mắt chúng ta.

Cho nên, chúng ta là người tu ở trong cái giới siêu phàm, về thanh điền mới siêu phàm. Thanh điền là các bạn thấy sự sáng suốt. Sự sáng suốt đó không có gì lay chuyển nó được, trong cái tịnh luôn luôn nó tĩnh cứ giữ cái phần đó thôi. Chớ không có nên mà lấy được phần sáng suốt đó rồi lợi dụng cái sáng suốt đó rồi làm hư hết trong cái cơ tạng, làm cho lục căn lục trần nó càng ngày càng ngu muội, nó không làm chủ lấy nó được là tại vì chủ nhơn ông. Cái lỗi của chủ nhơn ông không biết xây dựng từ li từ tí ở bên trong, nhưng mà biết cái sự háo thắng tưởng là ta hay ta giỏi, rồi ta bị đọa, bị nạn là ở chỗ đó.

Cho nên, các bạn tu, tôi hướng để các bạn hướng về thanh điền. Khi mà trung tim bộ đầu hướng về thanh điền rồi thì lục căn lục trần nó cũng phải hướng. Đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu. Đó, rồi tất cả đều tiến lên, càng ngày càng sáng suốt, càng ngày càng nhẹ nhàng thì có cái gì ô trược mà bám cho mình được.

Cho nên, cái sáng suốt luôn ảnh hưởng cái tâm tối. Cái sự tăm tối đâu có thể ảnh hưởng cái sự sáng suốt được. Trừ phi các bạn bị tắt đèn rồi không có ánh sáng thì tự nhiên bóng tối nó bao trùm cái đèn đó thôi, mà khi đèn đó nó bừng sáng rồi thì tất cả bóng tối nó đang ra chớ không có hòa hợp với ánh sáng được, nó tự nó tan rã.

Cho nên, các bạn cố gắng tu để hiểu sự sáng suốt như tôi đã thường nói cái chủ nhơn ông, nó là sáng suốt, nó là một điểm hòa quang. Tuy rằng, nó ở trong tiểu thiên địa này nó nhỏ nhưng mà nó vẫn quản lý. Nó thoát lớn, thoát nhỏ chớ không phải nhỏ đâu, không như các bạn tưởng. Minh mượn ngay trung tim để làm việc từ trên đầu tới dưới chân đều do nó quản lý và nó kiểm soát, nó chịu trách nhiệm hết thấy. Bây giờ, nó thức giấc nó tu, nó là chủ nhơn ông, nó càng ngày càng cởi mở, càng ngày càng nói rộng. Nó biết cái bản thể này là càn khôn vũ trụ, mà càn khôn vũ trụ cũng do hào quang sáng suốt chuyển hóa xuống khai thông mọi ngõ mọi đường đang bế tắc. Thì cái phần linh quang của nó cũng vậy, nó càng vun bồi sáng suốt thì nó càng hòa đồng bên trên thì cái sự bế tắc trong cái tiểu thiên địa này không còn ở với nó nữa, nhưng mà luôn luôn xán lạn hào quang sáng suốt đi tới đâu đem sự sáng suốt và thanh tịnh tới đó. Cái chuyện đó mới là cao quý, cái đó mới là trường sanh. Các bạn thấy sự trường sanh trước mắt và do sự công phu các bạn đã tạo và tìm ra. Các bạn thấy cái trường sanh rõ rệt không có mất. Đó là cái phần sáng suốt, sáng suốt đó không phải là đèn đuốc thế gian, không phải nhiên liệu thế gian, nhưng mà thanh điền hòa hợp với thanh điền mới đạt được sự sáng suốt cao siêu đó. Nên chúng ta tu ở đây là về thanh điền, trở về thanh điền, trở về nguồn cội hào quang, đại hồn ở thượng cảnh không

phải ở dưới thế gian này. Nhưng mà rốt cuộc khi mà chúng ta đạt lên trên thanh rồi thì ta dòm xuống dưới đều là chơn lý, mọi nẻo hóc, mọi linh tính, mọi sự cộng đồng kết hợp tại thế gian trong định luật hóa sanh đều nằm ở trong chơn lý. Nó có sự sáng suốt, nhỏ lớn đều có hết thảy nhưng mà nó chịu ý thức được trở về với nó và vun bồi sự sáng suốt đó không. Nếu vun bồi thì nó cũng hòa đồng như mọi giới, nó tiến nhanh hơn, còn không thì nó sẽ sống theo định luật tự nhiên, rồi nó cũng tiến. Thành ra, ở bên trên dòm xuống đều là chơn lý không có cái gì sai quấy.

Cho nên, những người thế gian tu ở đây rồi cầu nguyện, rồi xin ông bà tại sao không giết cái thằng đó. Con tôi mà nó nghịch với tôi này kia, kia nọ, rồi cầu nguyện cho nó chết, cái đó không được. Nó sẽ tiến hóa theo định luật tự nhiên và nó sẽ có nghiệp quả, nghiệp duyên của nó cũng ở trong định luật tự nhiên. Cho nên, cán cân của tạo hóa nó rất công bình. Cũng như cái lưới mà các bạn đang sàng sảy lúa gạo ở đây cũng vậy nữa, nó có định luật trong quy tắc của nó có hết trội. À ! Cái lỗ bẫy lớn là có chùng nhưng mà cái hột nào nó được mập tròn lớn là nó biết vun bồi lo liệu cho nó được phát triển thì nó được ở lại, còn cái hột nào mà nó lép thì nó rớt hết. À ! Rồi nhiều người nói, tại sao ông Trời không có công bằng, luật định tạo hóa không có công bằng mấy cái hột kia lại rớt, mấy cái hột này lại tụ. Đó, tại người không hiểu, bởi vì luật định cán cân phải công bằng. Lưới trời mà không công bằng thì đâu có cần khôn vũ trụ nữa, có cần khôn vũ trụ thì có công bằng. Mà những hột lép bị rớt xuống rồi, nó tưởng rằng nó có thể trở lại cái lưới đó không? Có ! Có thể trở lại nếu nó chịu tu bổ, chịu sửa chữa, chịu ăn năn hối cải, rồi kỳ sau nó sẽ mập tròn như những cái hột kia thì nó sẽ được ở bên trên thay vì xuống dưới. Chớ bây giờ các bạn tu ở đây cũng vậy, các bạn vun bồi được cái luồng điển các bạn lớn rộng thì hỏi chớ làm sao các bạn xuống địa ngục được, các bạn làm sao đi vô trong sự bức tức được, các bạn làm sao dính vô trong sự buồn tủi của thế gian được. Không có ! Mà các bạn vun bồi nó lên cao thì tự nhiên nó ở trên cái lưới công bằng của cán cân tạo hóa ở bên trên. Còn các bạn không, các bạn lấy cái đạo tạo cái đời, lấy một phần sáng suốt đó rồi phân phối ra nhiều việc, lấy cái tướng ta thông minh rồi đè ép người này, người kia, người nọ thì thành ra sự sáng suốt nó càng ngày càng lép rồi. Nó không còn nữa thì tự nhiên nó phải rớt, rớt đó trong đạo kêu bằng sa đọa. Tu mà chậm tiến, không biết tình thương là cái gì? Tu mà thiếu tu, không biết sự sáng suốt của ta hay là giá trị của ta phải đem để ở vị trí nào? Nghe biết bi, trí, dũng mà không biết làm sao đạt tới bi, trí, dũng. Đó, chỉ có cái hào quang sáng suốt mà thôi.

Cho nên, các bạn thấy rõ tôi so sánh với hột lúa gạo và cái lưới để cho các bạn thấy rõ hơn nữa. Nhưng mà bây giờ chúng ta tu đây, quá trình các bạn tu, chưa tu không khác gì cái hột lép. Các bạn sợ việc này, sợ việc kia, sợ việc nọ, sợ đủ thứ, các bạn là cái hào quang lép xẹp chớ không có gì hết. Bây giờ, các bạn tu rồi các bạn thấy thanh thân, ổn định trong nội tâm rồi thì các bạn thấy hào quang các bạn càng ngày càng lớn rồi, càng ngày càng nhẹ rồi, càng ngày càng sáng suốt rồi, các bạn đâu có sợ cái gì nữa. Thì từ khởi điểm tới ngày nay các bạn đã vun bồi được thì từ ngày nay các bạn sẽ vun bồi thêm để đạt tới kết quả cao đẹp trường sanh lên hòa hợp với đại hồn thiên không ở bên trên thì cái chuyện đó, hành trình đó, chính các bạn tự đi và tự tiến chớ không có người nào dìu dắt các bạn được. Dìu dắt trong giai đoạn đầu cho các bạn thấy sự eo hẹp các bạn, rồi các bạn tự hành tới ngày nay các bạn thấy có thể phương tiện để làm các bạn nói rộng và tiến hóa thêm, thì từ đây các bạn phải nắm đó để tiến hóa thêm, thâm tu thâm tiến nó mới đạt được kết quả cao siêu.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 28/08/1977)

Vườn Thơ Bạn Đạo

MÙA XUÂN NIỆM PHẬT

Chúng sanh trong bụng niệm vang Trời
Hành giả từ đây mới tuyệt vời
Chấm dứt giỡn chơi vắng tục tũ
Không còn bị sửa, những “con Dời”
Chánh chơn tu học là sám hối
Giác ngộ sửa mình chẳng dối đời
Tự độ độ tha là thượng sách
Chúng sanh chịu niệm, toàn chơn lời.

TPHCM, 15-01-2010

Minh Nghĩa

CHÚC TẾT BẠN ĐẠO (1)

KÍNH lời chúc tết, năm canh dần.
CHÚC đạt pháp thiền, chuyển hoá thân.
BẠN hữu chung đường, tu giải thoát.
ĐẠO tâm kết bạn, dù xa gần.
NĂM dần thiền định, thất tinh dọn.
CHÂU báu không bằng, điển phủ thân.
THANH tịnh tâm không, niềm hạnh phúc.
NHỆ nhàng phước huệ, định tâm thân.

Củ Chi, 11.01.2010

Bá Tùng

THÂN TẶNG BẠN ĐẠO BỮU HÒA

BÍ quyết đàng tu Pháp Lý Thiền
DUNG hòa nhẫn nhịn Đạo Tâm yên
NÉT na lễ nghĩa lòng minh chánh
LAN tỏa hương thơm khắp mọi miền
NHIỀU điều tâm đạo cần khai triển
ĐÚC hạnh người tu tránh lợi quyền
NGHIÊM túc hành trình về bến giác
ÚT qui Phật Pháp đoạn tâm phiền.

TĐ. HTTL Dĩ An, 12-01-2010

Nguyễn Hiền

VÔ VI HUYỀN BÍ HỌC

PHÁP Phật năng hành hòa điển thanh
LÝ chơn sáng suốt vẫn tồn sanh
VÔ thiên học đạo luyện tâm tánh
VI quý dĩ hòa khai triển nhanh
KHOA học tu thiền nay tiến mạnh
HỌC hành chuyển hóa đẳng cao thanh
HUYỀN quang tỏa sáng căn duyên cảnh
BÍ kíp Tổ truyền luyện khí thanh
PHẬT tại thân tâm minh kiến tánh
PHÁP hành niệm Phật đạo Thiên Thanh.

TPHCM, 17-01-2010

Minh Vô Vi

CHÚC MỪNG NĂM MỚI

CHÚC xuân bạn đạo khắp Năm Châu
MỪNG luyện đạo bền đạt lý sâu
NĂM mới Canh Dần giàu điển giới
MỚI vui và khỏe định thiền lâu.

Cà Mau, 18-01-2010

Út Hoa

PHÁP LUÂN

Tổ Sư chỉ điểm phép công phu
Yếu quyết không tường trí hóa ngu
Hít ngộp khai thông điển lực nhẹ
Đi vào thiền định xác êm ru
Chấp hành đường lối đều thẳng tiến
Thanh nhẹ, tà dang xóa tánh mù
Tổ dạy còn nghe còn tiến hóa
“Hít sâu chết bỏ” lời Thầy, Sư.

TPHCM, 19-01-2010

Minh Nghĩa

LỤC ĐỘ

Chúc Người Huệ Lục ăn năn hay
Sám hối công phu sửa mỗi ngày
Bêu xấu thị phi nay dứt bỏ
Hết dai như Địa giống dân say
Chủ quan mãi mãi biết tự gạt !!!
Niệm Phật tự tu vẫn độ chay
Buông bỏ trước trần hòa điển giới
Lục thông lục độ bỏ dao phay.

TPHCM, 20-01-2010

Minh Nghĩ

ĐẮC PHẬT

Mùng 5 tháng 8 Thầy quy gia
Sứ mạng hoàn thành đánh lễ Cha
Chư Phật chư Tiên lễ hội nhập
Vĩ Kiên hoàng hóa khắp ta bà
Hòa cùng Thiên Giới Ma Ha Đế
Cứu độ quần sinh pháp Phật Đà
Thiên Tướng Thiên Binh đồng bá phục
Nhân phạm đặc Phật Đại Thiên La.

TPHCM, 20-01-2010

Minh Vô Vi

MỘT VÀNG THƠ

Ta ngồi suy ngẫm một vàng thơ,
Nói đạo diễn đời còn vẫn chưa ?
Biết nói lời sao cho cõi mở !
Kê thì lại trách có người ưa !

Ta ngồi tả lại một lời thơ,
Nắng ở ngoài trời khi cũng mưa,
Chân lý lòng trao mong cõi mở
Hiểu sao nguyên lý ở lời thơ !

Cà Mau, 20-01-2010

VẤN PHONG

THIÊN ĐÀNG HẠ GIỚI VÀO XUÂN

Xuân chờ xuân hội ngộ xuân
Chào xuân hưng phấn tung bừng đợi nhau
Người ơi vẫn ở bên nhau
Biển chưa yên lặng, Minh Châu chưa về.

Mấy mùa xuân vẫn mãi mê
Dù bao mời gọi trở về tâm linh
Bình yên quá đổi đẹp xinh
Khi xuân về ngự khắp tình trần gian

Mỗi xuân như mỗi Thiên Đàng
Bay vào Hạ Giới chứa chan thiện lành
Xuân nồng nàn khắp Trời xanh
Đi vào nhân loại trở thành tri âm.

Xuân lòng trắc ẩn thức tâm
Xuân làm rộn rịp mỗi năm mỗi lần
Tâm đầu ý vượt khó khăn
Hợp tình hợp lý lướt lần bằng an.

Mùa xuân chẳng thể lụi tàn
Mỗi tàn đông lạnh xuân sang khắp cùng
Xuân mang mong đời trùng phùng
Xưa nay xuân vẫn thủy chung một lòng.

Không màng cách núi ngăn sông
Tàn đông xuân ghé, ban lòng an vui
Ai buồn, ai tủi, bùi ngùi
Hẹn hội ngộ, vì đập vùi chưa xong.

Hãy vui giữ trọn mộng lòng
Xin tu giải thoát Non Bồng Phật Tiên
Mùa xuân rực rỡ se duyên
Đất Trời tận độ kẻ hiền người ngoan

Trần gian chẳng khác Thiên Đàng
Nhờ xuân tô điểm lạc an thái bình
Đời còn mê loạn vô minh
Xuân ơi, sao nở vô tình quên nhau.

Xuân này lại hẹn xuân sau
Chờ nhau tương hội, chờ nhau Thiên Đàng
Giờ con lỡ bước sang ngang
Học thương học ghét dở dang kiếp người.

Nay xuân sắp đến Đất Trời
Người người hạnh phúc, vẫn người buồn đau
Làm sao giải khổ cho nhau
Xuân từ bi chỉ dạy nhau tu hành...

HBP. 27-12-2009

Từ Hùng

ĐẠO

Đạo thì chẳng thể luận bàn
Do tâm động loạn so hàng thấp cao
Vàng xanh trắng đỏ kiếng màu
Ngọn đèn chính giữa chiều vào đẹp xinh
Đèn là ánh sáng tâm linh
Màu là Pháp Đạo quang minh phổ truyền
Đi xe, đi bộ, đi thuyền
Đều về đến đích, quê miền mẹ cha
Chung cùng Linh tử sinh ra
Cùng chung màu máu chan hòa tình thương
Trời ban thanh khí, từ trường
Đồng hít đồng thở, âm dương quân bình
Đồng chung theo luật tồn sinh
Đồng sống đồng chết, khổ hình như nhau
Tại sao so sánh thấp cao ?
Đạo này đạo nọ, đạo tao đạo mày
Đạo tùy tâm thức triển khai
Đồng thanh tương ứng, duyên thầy căn cơ
Đạo hòa tâm thể ban sơ
Khai tâm mở thức, trần nhơ giác thiền
Đạo dạy “Đức Hạnh” thánh hiền
Quân bình trật tự, giáo truyền quần danh
Tâm bình thể giới đều bình
Vạn pháp quy tông, vạn linh thiện lành
Cha Trời Mẹ Đất dưỡng sanh
Mau tu đèn đáp, cạnh tranh được gì ?
Long Hoa, điểm trống trường thi
Báo giờ Linh tử cuối kỳ tàn ngươn.

Thủ Đức, 18-01-2010
Huệ Tâm

Ý XUÂN

CUNG Trời Thầy Mẹ vẫn chờ trông
CHÚC phúc mau đi thỏa tấm lòng
TÂN Phật Thánh Tiên ta phải ráng
XUÂN về, đâu nữa mới mòn trông.!!!

TPHCM, 24-01-2010
Minh Nghĩa

PHẬT, MA, TA

Say ngà giấc ngủ mộng liêu trai,
Bay bổng hồn nhiên bổng cảnh lai,
Ma kéo ma lôi ta tỉnh mộng,
Ưu hoài luyến tiếc cõi thiên thai.

Chuyện đời ngoại cảnh khó mà thấy,
Ma tưởng ma mơ tâm lắt phất.
Phật ngủ Phật say mơ vọng ảo,
Giật mình tỉnh giấc lại trách ai!

Học đời ắt đạo tu thâm tiến,
Luận thuyết cho nhau học tiếp liên,
Triết lý lời trao giải mở hiền.
Cảm sâu học hỏi đạt hành xuyên.

Mỗi người mỗi cảnh học mà tiến,
Khai mở chân hồn để giải thông,
Tự sửa chính mình tâm không động,
Chả mê danh vọng chả cầu mong !

Cà Mau, 17-01-2010
VĂN PHONG

CHIẾU MINH

Luyện đạo siêng hành thở chiếu minh
Bịnh tà cũng hết rất là linh
Miệt mài hít thở sớm thanh tịnh
Pháp chiếu Vĩ Kiên đã phát minh
Bản thể không thông bởi trước dính
Thở tròn không khí hiệp chơn linh
Công phu luyện đạo tự mình định
Trọn kiếp tu hành thoát tử sinh.

TPHCM, 19-01-2010
Minh Vô Vi

XUÂN THIÊN

Cảnh giới thiên nhiên xuân mọi miền,
Hoa tươi cây cỏ sống hồn nhiên,
Sanh sanh hóa hóa đồng thăng triển,
Vạn vật muôn loài đón xuân thiên.

Tết về năm mới xuân giềng mới,
Bạn đạo mọi nơi ước nỗi niềm.
Nhẹ nhẹ thanh thanh cùng cảm tiễn,
Cộng đồng chung hưởng tình xuân thiên.

Niên mới xuân về hỏi bạn ơi!
Cọp đến trâu qua tết đến nơi.
Cùng nhau đón nhận xuân trời mở
Hòa cảm tình thiên ngộ thức liên.

Chúc phúc tân xuân đến mọi người,
Miệng cười chúm chím mặt xinh tươi.
Cung cung hỉ hỉ mừng niên mới,
Lạc lạc vui vui suốt một đời.

Cà Mau, 16-01-2010
VẤN PHONG

THÂN TẶNG BẠN ĐẠO DĨ AN

ĐỨC hạnh thiên sinh tự sửa mình
HIỀN lành bác ái Đạo càng mình
KIM ngân bố thí bòn công đức
NHÂM đốc khai thông Điển hóa hình
MỸ thiện tâm từ luôn cứu độ
CHẤT chơn Đạo Pháp chẳng thay tình
LÊN thanh xuống trực do tâm tạo
PHƯƠNG pháp niệm hành tướng đẹp xinh.

TD HTTL Dĩ An, 12-01-2010
Nguyễn Hiền

CHƠN ĐẠO

Đạo chơn không thể kiếm tìm,
Lim dim dễ ngủ đạt niềm lạc an;
Lý chơn không thể bạc bản,
Vô tình vô sắc khai màn diệu thâm.

PN. 23-10-2007
TS. Không Không

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 20 tháng 06 năm 1971

Nhập định tham thiền tự tiến tu
Điển thông tâm toại chí không lùi
Thanh bình tam giới đồng luân chuyển
Khắc khổ gắng tu tự đắp bù.

Nhơn sanh chấp nể thành mù,
Khó mà diệt được thân tù đang mang.
Miệng hô Phật thế đôi dàng,
Tâm không dẹp dọn mở màng quang minh.
Chạy theo ngoại cảnh si tình,
Bất minh nội bộ thân hình dờ dang.
Muốn lên đến cảnh thiên đàng,
Giao du thỏa mãn mới an tâm lòng.
Nhưng không chịu sửa điển vòng,
Chỉ theo luồng điển tham tông thế sanh.
Tu không thức giác tự hành,
Chỉ lo theo họ tranh giành vị ngôi.
Lắm khi xét thấy mình tồi,
Mình không hiểu đạo nói tao là thầy.
Miệng kinh lắm nhảm suốt ngày,
Kêu tên Phật Thích, đó đây chẳng tường.
Phật không rảnh đến mở đường,
Nhưng ta phải đến mới tường thiệt hư.
Chớ nên ỷ lại biếng lười,
Rước thêm đau khổ tâm người bất an.
Khai thông sung sướng hơn vàng,
Thế gian muốn đổi chẳng màng đổi thay.
Điển thông lại thấy hăng say,
Ngày ngày tự tiến tự bày sửa tu.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên